

Arto Ingervo

JOAKIM

भगवान
को जनम देती है

JOAKIM

Arto Ingervo

JOAKIM

© Arto Ingervo 2015

Päällys ja taitto: Books on Demand

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Saksa

ISBN 978-952-318-150-2

Näky pettää,
tuoksu pettää,
tunto pettää,
niihin takertuu kuin kärpänen
tahmeaan liimapaperiin,
joka ennen riippui
tuvan ja kamarin katosta.
Kuvan kuva, tuoksun kuva, äänen kuva,
aineen kuva, viisanden kuva
tunkeutuvat silmään, nenään, korvaan,
tuntoon, älykkääseen ajatukseen,
– ei hengenvahvuus.
Muoto, liike, väri, lämpö, äly:
elämän suuri harha ja viettehys,
koettelemus, tulevaisuuden abdas portti.

SISÄLTÖ

VELLA-TÄDIN YLLÄTYS	9
KUNTOPYÖRÄ	14
MATKA	18
EKSYNYT TYTTÖNEN	22
LIIAN SUURI SALAISUUS	26
SELITYSTÄ ETSIMÄSSÄ	29
VELLA-TÄDIN KERTOMUS	32
RIPPIKOULUUN	36
KUTSU	39
THOMAS	42
TULIPALO	46
PELASTUS	49
KULKEEKO POSTI?	52
TUNNE ITSESI	56
ARKIELÄMÄÄ JA... ..	59

OHJEITA	64
POHDINTAA	69
KOHTALO.....	73
VAPPU	75
TEHTÄVÄ	78
RAAMATUN VIISAUDET.....	82
UHRIT	85
KYSELYTUNTI	88
LUKIOLAISET.....	93
SILTA	97
MIKÄ IHMEEN SIELU?.....	101
UUSI TUTTAVUUS	107
INKERI	111
KAUPUNGIN HISTORIAA.....	114
TAPANINPÄIVÄ	118
EPILOGI	122

VELLA-TÄDIN YLLÄTYS

– Joakim! äidin huuto kajahti ikkunasta.

Mutta ääni ei ollut lainkaan uhkaava tai moittiva, niin kuin olisi voinut odottaa, kun äiti käytti tätä virallista nimeä. Joakim oli saanut nimensä äidinäitinsä isän merikapteeni Waldemar Joachim Forénin mukaan ja oli tavallisesti Jokke äidillekin. Nyt äidin äänessä kuitenkin tuntui olevan suorastaan iloinen ja lämmin sävy. Mistähän oikein oli kysymys?

Ei Jokke mitään viisaita erittelyjä suorittanut. Ei hän sellaiseen olisi ehkä tarkkaan ottaen vielä oikein kyennytäkään. Tunnossaan hän koki herkästi tämänkaltaiset sävyerot niitä kuitenkaan sen enempää miettimättä. Jokke oli vasta kolmetoistavuotias, hoikka mutta jäntevä nuorukainen, ainoa lapsi ja puoliorpo – toisaalta jo täysi mies mielestään, mutta toisaalta vasta omaan itseensä totutteleva poikanen, jolle yksinhuoltajaäiti yhä oli tärkein ihminen maailmassa, vaikka pieni kriittinen kapinahenki olikin heräämässä ja vaatimassa aivan uudenlaista paikkaansa erilaisia ratkaisuja tehtäessä. Hän oli vaaleatukkainen, joskin tukka oli jo hieman tummunut ja suoristunut lapsuuden kiharaisen sädekehän jälkeen.

– Joakim, tule pian sisälle, meille on tullut vieras!

Äidin äänessä oli nyt hiven kärsimättömyyttä. Jokke nappasi pallonsa, jota oli ollut heittelemässä pihalle pystytettyyn koripallotelineeseen.

Piha oli tavallinen töölöläinen asfalttipiha. Ainoa nykyaikaan viittaava uudistus pihalla oli muutaman vuoden ikäinen koripalloteline. Mutta ei talossa nuoria nyt enää muita ollutkaan, eivätkä nuoruutensa ohittaneet ikiaikaiset talon asukkaat kaivanneet mitään muutoksia ja niistä seuraavia lisäkustannuksia.

Hienosti oli pallo juuri sujahtanut renkaan läpi, kuten monesti ennenkin. Olihan Jokke sentään jo koulun koripallojoukkueessa,

vaikka oli vasta yläasteella. Miltei kaikki muut olivat lukiolaisia. Hän pyyhkäisi kädellä hiuksiaan, jotka hieman liian pitkinä pyrkivät hypellessä hikiselle otsalle ja silmille. Sitten hän oikaisi itsensä ja kiirehti pihaovelle muutamalla loikalla, ovesta sisään ja hissistä piittaamatta melkein juosten portaat ylös neljänteen kerrokseen.

Äiti oli jo ovella vastassa ja pyysi häntä nopeasti pesemään kasvonsa ja kätensä ja tulemaan sitten olohuoneeseen.

– Kuka siellä on? Jokke kysyi.

– Kiiruhda nyt vain, äiti sanoi ja katosi ovesta peremmälle.

Jokke teki työtä käskettyä, hän jopa kampasi hiuksensa. Sitten hän astui eteisestä olohuoneeseen, jonka perinteisistä T-ristikkoikkunoista avautui näkymä juuri pihalle ja matalan naapuritalon yli läheiseen puistikkoon.

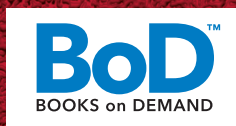
Ikkunoista tulviva auringonvalo häikäisi, ja ikkunan edessä sohvalla istuva hahmo oli hetken epäselvä. Jokke siristeli silmiään, mutta sitten hän tunsii Vella-tädin. Vella-täti oli hänen kumminsa, hiljan leskeksi jäänyt lapseton mutta lapsirakas nainen. Hänellä taisi olla kymmenkunta kummilasta; kaikille oli kuitenkin kuulemma riittänyt aikaa vuosien varrella. Viimeksi Jokke oli nähnyt tädin Vilho-sedän hautajaisissa noin vuosi sitten.

– Oletpa sinä kasvanut, poika!

Tietysti kaikki sanoivat niin, mutta sellainen tuntui kuitenkin melkein siltä, kuin katsottaisiin ylhäältä alas lapseen, vaikka hän oli nyt jo tätiä paljon pitempi. No, Vella-täti sai kyllä sanoa. Hänen äänessäänkin oli lämpöä, joka puhutteli kuulijaa. Jokke kumartui halaamaan tätiä, tämä halusi ehdottomasti aina syleillä kummilapsiaan, eikä se tuntunut yhtään pahalta, vaikka hän olikin jo iso mies.

Äiti kaatoi tädille lisää kahvia, ja Jokke sai eteensä mehulasin. Nyt Jokke näki tädin kasvot jo selvemmin, kun istui hieman sivuttain ikkunaan nähden. Täti oli jotenkin muuttunut. Ennen niin tumma tukka oli harmaantunut, tummia hiuksia oli vielä

Tarinan alkaessa Joakim on 13-vuotias töölö-
läinen teinipoika, joka saa periä kummalli-
sen vanhanaikaisen kuntopyörän. Sen väli-
tyksellä hän joutuu kasvuvuosiensa kuluessa
tovereineen merkillisiin seikkailuihin, jotka
johtavat varttuvat nuoret pohtimaan kou-
lunkäyntinsä ohessa syvällisiä asioita mah-
dollisen ja mahdottoman piirissä. Kirja voi
innoittaa lukijaa seikkailuihin tutustuessaan
miettimään myös omaa itseään ja suhdet-
taan elämään ja eettisyyteen. Tietysti myös
nuori rakkaus saa sijansa tapahtumien myötä.

ISBN: 9789523181502 www.bod.fi